

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed methods) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะที่ 1 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ในระยะที่ 1 การดำเนินงานวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน ได้แก่ นักวิชาการ จำนวน 2 คน นักบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน และผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน จำนวน 4 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.3 กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน จำนวน 2 แห่ง วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. กลุ่มเป้าหมาย

3.1 กลุ่มเป้าหมายผู้เชี่ยวชาญ ที่ถูกสัมภาษณ์ จำนวน 8 คน ได้แก่ นักวิชาการ จำนวน 2 คน นักบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน และผู้รับใบอนุญาตของ

โรงเรียนเอกชน แห่งละ 1 คน รวมเป็น 2 คน จำนวน 4 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (รายชื่อในภาคผนวก)

3.2 กลุ่มเป้าหมายจากกรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน แห่งละ 1 คน รวมเป็น 2 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (รายชื่อในภาคผนวก)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

5. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย

5.2 นำร่างประเด็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมเนื้อหา

5.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ นำประเด็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC (Index of Items Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างรูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเท่ากับ 0.80-1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวสี, 2544, หน้า 95) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

5.3.1 รองศาสตราจารย์ ดร. วาโร เพ็งสวัสดิ์ คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยหลักสูตรและการสอน

5.3.3 ดร.วัฒนา อุพงษ์ ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลเพ็ญจันทร์ อำเภอมหารนิवास จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน

5.3.4 นายไพโรวัลย์ จันทนะ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

5.3.5 นายนักรบ หอมไกรลาศ ผู้อำนวยการกลุ่มการส่งเสริมการศึกษา เอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

5.4 ปรับปรุงแก้ไขประเด็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5.5 นำประเด็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ที่ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ก่อนที่จะนำไป เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ขอสื่อราชการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

6.2 นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

6.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และกรณีศึกษามาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**
ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

รอบที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน เพื่อ
พิจารณาลงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเครือข่ายความ
ร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบแบบ 2 ตัวเลือก ได้แก่
เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

รอบที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน เพื่อพิจารณาลง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
เอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, หน้า 35)

รอบที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน

เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, หน้า 35)

3. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ได้แก่ นักวิชาการ จำนวน 6 คน นักบริหาร การศึกษา จำนวน 6 คน และผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน จำนวน 9 คน วิธีเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1 นักวิชาการ คือ มีตำแหน่งเป็นอาจารย์สอนในระดับอุดมศึกษาและเป็น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์สอนอยู่ในตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน

3.2 นักบริหารการศึกษา คือ มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานจัดการศึกษาเอกชน มีประสบการณ์อยู่ในตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน

3.3 ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน คือ มีตำแหน่งเป็นผู้รับใบอนุญาต จัดตั้งโรงเรียน/ผู้จัดการ/ผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนและเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/ปริญญาเอกมีประสบการณ์ อยู่ในตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน (รายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวก)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งตามระยะการดำเนินการวิจัย ดังนี้

รอบที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือของ โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบแบบ 2 ตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบ รายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิด
เลือกตอบแบบ 2 ตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

รอบที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
(Checklist)

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบสอบถามมีลักษณะแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

รอบที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
(Checklist)

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

5. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.1 นำแบบสอบถามแบบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน
พิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้องและความตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC
(Index of Items Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป
จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ จากความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างรูปแบบ
การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเท่ากับ 0.80–1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวลี. 2544, หน้า 95)

5.2 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ขอลงหนังสือราชการจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6.2 แจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์และแจกด้วยตนเอง

6.3 ติดตามแบบสอบถามภายในระยะ 2 สัปดาห์

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็นระยะของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

รอบที่ 1 ร่างองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ โดยเลือกข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยร้อยละ 80 ขึ้นไป

รอบที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการใช้สถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range)

รอบที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการใช้สถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

หลักเกณฑ์การแปลค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ที่ได้มาจากการคำนวณความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับค่าควอไทล์ที่ 3 เป็นดังนี้

0.00 – 1.50 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันมาก มากกว่า 1.50 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกันน้อย

**ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการจัดการเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น**

ในระยะที่ 3 ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย

การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น

2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

สำรวจความคิดเห็นของรูปแบบด้วยแบบสอบถามรูปแบบ การจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้อง

3. กลุ่มตัวอย่าง

การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2553 หน้า 60-62) ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้จังหวัดเป็นหน่วยในการสุ่มโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 30 ของจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งหมด 20 จังหวัด ดังนั้น จะได้จำนวน 6 จังหวัด ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายโดยใช้วิธีแบบจับฉลากจึงได้จังหวัดต่อไปนี้ ได้แก่ นครพนม อุดรธานี นครราชสีมา มหาสารคาม ขอนแก่น และกาฬสินธุ์

3.2 เมื่อได้จังหวัดเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วเลือกโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายโดยใช้วิธีแบบจับฉลาก

3.3 เมื่อได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับตอบแบบสอบถาม โรงเรียนละ 3 คนประกอบด้วย ผู้มีตำแหน่ง ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้จัดการโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายวิชาการของแต่ละโรงเรียนดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับตอบแบบสอบถามในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 588 คน

ตาราง 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง (คน)				รวม
จังหวัด	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียนที่เป็นหน่วยตัวอย่าง	ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน	ผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้จัดการโรงเรียน	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	
นครพนม	21	10	10	10	10	30
อุดรธานี	56	27	27	27	27	81
นครราชสีมา	108	54	54	54	54	162
มหาสารคาม	30	15	15	15	15	45
กาฬสินธุ์	54	27	27	27	27	81
ขอนแก่น	127	63	63	63	63	189
รวม	396	196	196	196	196	588

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้อง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ขออนุญาตจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2 แจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์และแจกด้วยตนเอง

5.3 ติดตามแบบสอบถามภายในระยะ 2 สัปดาห์

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวสี, 2544, หน้า 95)

5 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ระดับมากที่สุด

3.51 4.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นี้ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะที่ 4 ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้น

2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

2.1 ขั้นเตรียมการ

2.1.1 หนังสือเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ดำเนินการสนทนา/ผู้จัดบันทึกการสนทนา/ผู้ช่วยเพื่อนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ในการประชุมระดมความคิดเห็น

2.1.2 อุปกรณ์สนาม เช่น เทปบันทึกเสียง สมุดโน้ต อุปกรณ์ โสตศึกษา และของที่ระลึก

2.1.3 สถานที่ในการจัดเวทีการประชุมระดมความคิดเห็น

2.1.4 เตรียมข้อมูลหรือเอกสารประกอบการประชุม

2.2 ชั้นปฏิบัติการ

2.2.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญลงทะเลเบียน

2.2.2 ผู้ช่วยวิจัยเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม ระดมความคิดเห็น ณ สถานที่ที่จัดไว้ให้

2.2.3 ผู้ดำเนินการแนะนำผู้วิจัยและบอกจุดมุ่งหมายในการประชุม ระดมความคิดเห็นในครั้งนี้

2.2.4 ผู้ดำเนินการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของคู่มือ

2.3 ชั้นสรุป

2.3.1 ผู้ดำเนินการประชุมสรุปประเด็นที่ได้จากการระดม ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

2.3.2 ผู้ดำเนินการประชุมเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญซักถามข้อข้องใจอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการตอบข้อสงสัยในคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.3 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือฉบับสมบูรณ์

3. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 14 คน ได้แก่ นักวิชาการ จำนวน 2 คน นักบริหาร การศึกษา จำนวน 3 คน ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนเอกชน จำนวน 5 คน หัวหน้าฝ่าย วิชาการ จำนวน 2 คน และครูผู้สอน จำนวน 2 คน วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบบันทึกการประชุมและ แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยการ
บันทึก และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำมา
สรุปเป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

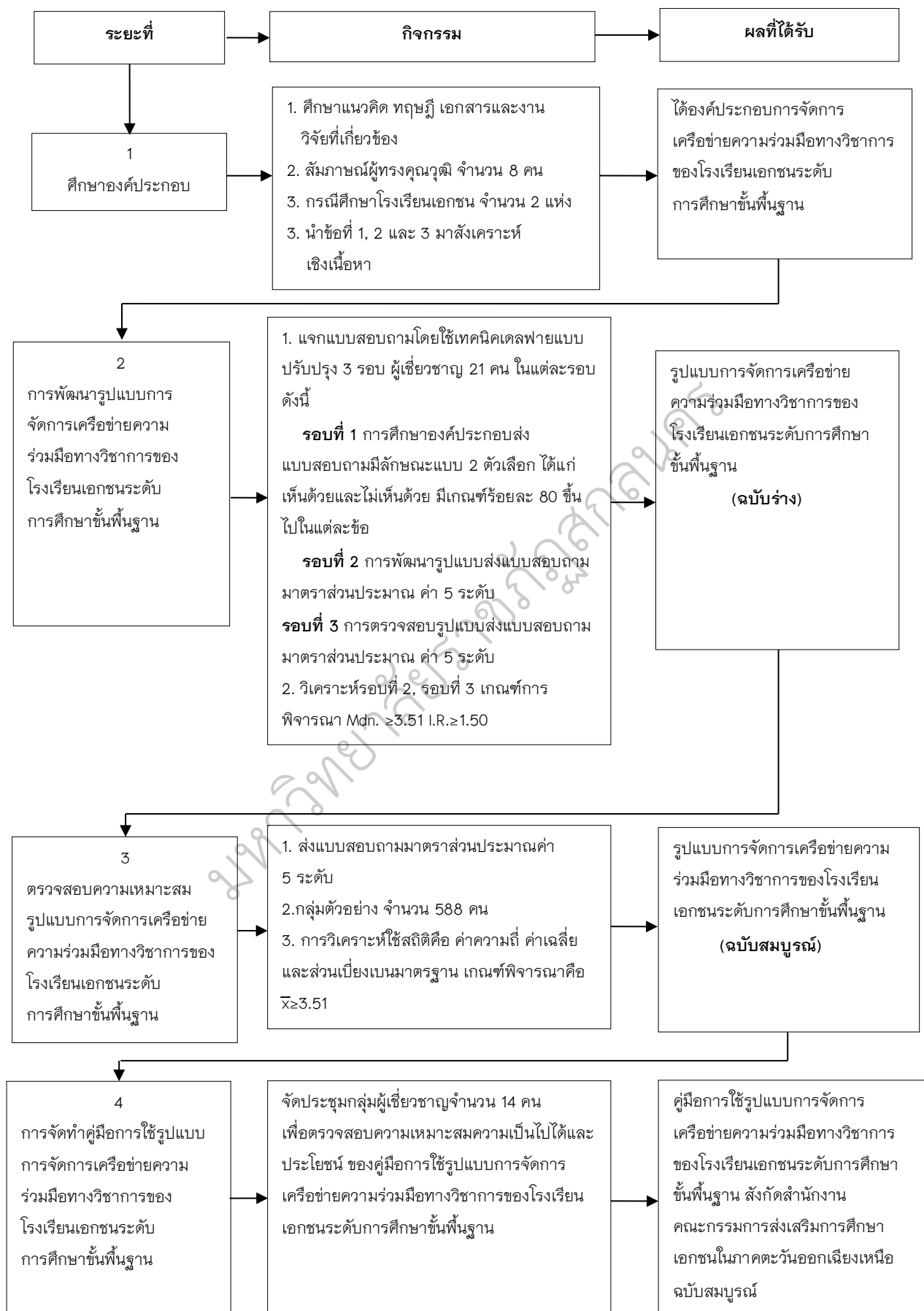
สรุปวิธีดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเครือข่ายความ
ร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการดำเนินการวิจัย
4 ระยะ ดังภาพประกอบ 2

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการเชิงคุณภาพ คือ
การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการเชิงปริมาณคือ ใช้การแจก
แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง 3 รอบ

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น ใช้วิธีการ
เชิงปริมาณคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือ
ทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
ความเป็นไปได้และประโยชน์ความเหมาะสมของคู่มือ

ภาพประกอบ 5 วิธีดำเนินการวิจัย